

Den Haag, 24 augustus 2023

Geachte leden van de Commissie Leefomgeving,

De deal tussen de toenmalige wethouder Revis met de toenmalige directeur van Madurodam heeft uiteindelijk geleid tot het voorliggende raadsvoorstel om het talud op te nemen bij de gebieden buiten de bebouwde kom Wet Natuurbescherming.

Dankzij die deal wordt het openbaar toegankelijke bos op een presenteerblaadje gegeven aan Madurodam.

Natuur van algemeen belang moet plaats maken voor de winst van een particuliere organisatie. Bewoners mogen er niet meer komen.

De deal stond niet open voor bezwaar en beroep: dat is democratie uit het jaar nul.

Dat zijn de normen en waarden van de gemeente Den Haag.

We kunnen ons voorstellen dat de ambtenaren hebben geworsteld met de compensatie van het bos dat teniet gedaan wordt. Want waar is er in de gemeente Den Haag nog ruimte om een gelijkwaardig bos te realiseren? Volgens het raadsvoorstel zou het talud kunnen dienen als compensatie. Er wordt wel geciteerd uit een brief van de ODH, maar de vereiste toestemming is niet bij de stukken gevoegd. Dat leidt tot de vraag aan u: is er eigenlijk wel toestemming? Kan de gemeente de toestemmingsbrief in z'n totaliteit overhandigen? Die toestemming zou ons overigens wel erg verbazen. Want kan het talud wel doorgaan als gelijkwaardig aan het bos dat gekapt wordt? Het gaat immers om kwantiteit en kwaliteit.

We maken even een vergelijking:

- Enerzijds een bos achter Madurodam, dat onderdeel uitmaakt van een groter geheel, nl de Scheveningse Bosjes; anderzijds een geïsoleerd lapje grond, ingeklemd tussen drukke verkeersaders en een kanaal.
- Enerzijds een rustig gebied waar je allerlei vogels hoort fluiten; anderzijds een lapje grond met lawaai van auto's, motoren en trams.
- Enerzijds een bos met veel opgaande bomen; anderzijds een lapje grond waar de gemeente naast bestaande bomen nog eens 130 bomen en bosplantsoen wil planten. En dan zou er ook nog ruimte moeten zijn voor zoom- en mantelvegetatie?
- Enerzijds een bos dat duisternis kent; anderzijds een lapje grond dat baadt in het licht door wegen, verkeer, tennispark en Madurodam.
- Enerzijds een bos dat onder het Rijksbeschermd stadsgezicht valt; anderzijds een lapje grond dat die bescherming niet kent.

Wat zijn de effecten?

- Op het talud zullen vogels elkaars gefluit niet kunnen horen zodat paarvorming mislukt
- Voor kruipende of lopende dieren is de gang van en naar het talud vragen om overreden te worden of te verdrinken in het kanaal.
- Voor nachtdieren heeft het lapje grond veel te veel licht.
- Vanwege de dichte aanplant zal regelmatig dunning nodig zijn, zodat uiteindelijk - na zo'n 40 jaar – plaats zal zijn voor slechts 50-60 volwassen bomen.

- De aanplant van bomen op het talud zal ten koste gaan van de huidige graslandvegetatie, die zo bijzonder is voor Den Haag. Er is een rijke vegetatie van de knolboterbloem, gewone vogelmelk en smalle wikke, soorten die houden van grazige zandgrond. De gemeente heeft de voorjaarsvegetatie op het talud niet in kaart gebracht. De KNNV deed dat - op ons verzoek - wel.

De conclusie van de Bomenstichting Den Haag is dat het geïsoleerde talud nooit de kwaliteit en biodiversiteit kan evenaren van het huidige bos achter Madurodam, omdat dát een onderdeel is van een groter geheel, waar rust, stilte en 's nachts duisternis heerst. Het lapje grond kan dus nooit een goede compensatie zijn voor het bos dat ons ontnomen wordt. Het lapje grond heeft z'n eigen kwaliteiten, maar die worden niet erkend.

De compensatie is een schaamlapje: meer is het niet.

Dit is mede te wijten aan de ondemocratische deal, waarmee ik begon.

Toch denkt de gemeente dit voorstel aan u te kunnen voorleggen voor besluitvorming.

De Bomenstichting Den Haag vraagt u om niet akkoord te gaan met dit voorstel: het voldoet niet.

Dank voor uw aandacht